

BIBΛΙΟΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ: «BLACK NIGHT, WHITE DAY: GREECE-BORN WOMEN IN AUSTRALIA»

Ο παλμός της Ελληνίδας μετανάστριας στην Αυστραλία αντήχησε στην Αθήνα

Νίκη Καλτσόγια, Ομότιμη Καθηγήτρια Παντείου

Στην κατάμεστη φιλόξενη αίθουσα διαλέξεων του Αμερικανικού Κολλεγίου παρουσιάστηκε στις 19 Απριλίου, η διαχρονική μελέτη 45 ετών Ελληνίδων που μετανάστευσαν στην Αυστραλία τη δεκαετία του '60, καθώς και κάποιων που παλινόστησαν, των Reginald Appleyard, Anna Amera, John Yiannakis, «Black Night, White Day: Greece-born women in Australia». Την εκδήλωση διοργάνωσε ο Ελληνικός Κλάδος της Διεθνούς Κοινωνικής Υπηρεσίας και η πολύ μεγάλη οργάνωση γυναικών το Εθνικό συμβούλιο Ελληνίδων, Ομοσπονδία Γυναικείων Σωματείων.

Την παρουσίαση έκαναν οι καθηγήτρες του Παντείου Πανεπιστημίου Ιορδάνης Ψημμένος, Πρόεδρος του Τμήματος Κοινωνικής Πολιτικής του Πανεπιστημίου και οι καθηγήτρες του ίδιου τμήματος Μαρία Στρατηγάκη, και Θεοδοσία Ανθοπούλου. Όλοι με μεγάλη επιστημονική γνώση για το θέμα, ενώ η κ. Στρατηγάκη είναι ευρύτερα γνωστή για τη δράση και το επιστημονικό της έργο για τη θέση της γυναίκας. Τυπικά ήταν η παρουσίαση μιας διαχρονικής μελέτης τριών διακεκριμένων επιστημόνων. Στην ουσία όμως ήταν ένα παλμός, ένα ρίγος που διαπέρασε όσους βρέθηκαν σ' αυτήν. Κι' αυτό γιατί πέρα από την αξία αυτών των ερευνών για τη διαμόρφωση εθνικής στρατηγικής προστασίας και διατήρησης δεσμών των μεταναστών όπου γης με τη μητέρα πατρίδα, οι μελέτες αυτές πάνε βαθύτερα. Δεν περιόριζονται μόνο στα προβλήματα ενσωμάτωσης που συναντούν οι μετανάστες, αλλά και στις συνθήκες που τους οδή-

γισαν στην ξενιτιά. Κι' αυτά που βίωσε ο τόπος από το δεύτερο παγκόσμιο πόλεμο και μετά είναι γνωστά. Κατοχή, εμφύλιος, φτώχεια, πολιτικές ανωμαλίες και βέβαια σ' αυτό το πλαίσιο η θέση της Ελληνίδας ήταν ακόμα χειρότερη. Οπισθοδρόμηση. Κλειστοί δρόμοι. Και η έξοδος στο όνειρο περνούσε μέσα από τη φυγή. Παρά τα εμπόδια, παρά τις ψυχικές αναστολές της ίδιας.

Στην παρουσίαση του βιβλίου παραβρισκόταν και η ίδια η βασική ερευνήτρια Άννα Αμνρά. Και μόνο η ευγένεια της προσωπικότητάς και το επιστημονικό κύρος και κυρίως η συγκίνηση που μετέφερε στο ακροατήριο αναφερόμενη στις συνθήκες που βίωσαν οι Ελληνίδες μετανάστριες στην Αυστραλία και στις χαρακτηριστικές ιστορίες ορισμένων που ανέφερε, ήταν πιστεύω αρκετό, όπως άλλωστε μπορούσε κανείς να το διαπιστώσει από την κατανύξη που έντονα φαινόταν στην αίθουσα. Γιατί ξενιτεύτηκαν, τι συνάντησαν. Και βέβαια τα προβλήματα ενσωμάτωσης σε μια μεταβιομηχανική κοινωνία όπως ήταν ήδη η Αυστραλία. Και η περίοδος της ενσωμάτωσης δεν είναι μια ευθεία, αλλά μια συνεχιζόμενη παλινδρόμηση,

σε μια χώρα που δεν ήταν τόσο πολυπολιτισμική όσο σήμερα. Όμως θυμάται κάποια μετανάστρια που της είπε: «Σ' αυτό τον τόπο λογαριάζουν ακόμα τους πολίτες».

Οι πρώτες μετανάστριες ήταν πολύ χαμηλού μορφωτικού επιπέδου. Γι' αυτό άλλωστε γίνονταν αποδεκτές, γιατί έκαναν τις πιο βαριές δουλειές που δεν έκαναν οι άνδρες. Όμως παρά τις αρνητικές προβλέψεις των αυστραλιανών αρχών για την αδυναμία ενσωμάτωσης των μεταναστριών από την Ελλάδα στην αυστραλιανή κοινωνία και την παραμονή τους στην κατώτερη κοινωνική κλίμακα, λόγω του χαμηλού μορφωτικού επιπέδου και της μη γνώσης της γλώσσας, οι προβλέψεις αυτές διαψεύστηκαν, όπως κατέδειξε η πορεία τους στη νέα αυτή χώρα. Όταν γύριζαν απ' τη σκληρή δουλειά έστηναν «σπιτικό». Έβαζαν τα θεμέλια για την κοινότητα, κι' από κει προστάτευαν τους νέους μετανάστες από την Ελλάδα και βοηθούσαν αυτούς που έμειναν πίσω. Ακόμα συντηρούσαν την εθνική μας ταυτότητα, όπως φαίνεται και από τα τραγούδια τους. Εδώ κάτι χαρακτηριστικό: «Εφυγες με το Πατρίς ποιος ξέρει αν θα μας ξαναδείς». Ωθού-

σαν τα παιδιά τους στη μόρφωση και οι δείκτες της επιτυχίας των ελληνοπαίδων στα πανεπιστήμια ήταν διπλάσια άλλων νέων. Και αυτό απόδειξη του αγώνα τους για κοινωνική ενσωμάτωση και καταξίωση. Κράτησαν ζωντανές τις μνήμες από την πατρίδα, και μετέδωσαν στα παιδιά τους την αγάπη γι' αυτήν και την επιθυμία να γυρίσουν σ' αυτήν. Αλλά και πιο σημαντική ίσως ήταν η διαπίστωση ότι στις Ελληνίδες μετανάστριες στην Αυστραλία στηρίχθηκε σε μεγάλο βαθμό η ενσωμάτωση και των ανδρών στη χώρα αυτή.

Πόση πίκρα σώρευσαν στην ίδια την κ. Αμνρά, όπως ανέφερε χαρακτηριστικά, τα όσα άκουσε από τις ίδιες τις μετανάστριες. Δυό λόγια μόνο απ' όσα πολλά παρέθεσε φθάνουν. Μια γυναίκα από τη Σκιάθου της είπε: «Εδώ τα δέντρα είναι διαφορετικά. Δεν είναι σαν της πατρίδας. Ακόμα και το "κρα" του κόρακα είναι διαφορετικό».

Κλείνοντας την παρουσίαση της μελέτης η κ. Αμνρά είπε: «Χρωστάω ευγνωμοσύνη και στους άλλους δύο ερευνητές». Και έκανε ακόμα μια ευχή στα νέα παιδιά: ν' αποδεχθούν το τυχαίο και να ταξιδέψουν σ' όνειρο..

Την παρουσίαση ακολούθησε σύντομη, αλλά πολύ ενδιαφέρουσα συζήτηση με το ακροατήριο και η εκδήλωση έκλεισε μ' ένα θερμό χειροκρότημα και μεγάλη συγκίνηση, τόσο για την παρουσίαση της έρευνας από την ίδια την κ. Αμνρά, αλλά και τις εισηγήσεις των τριών καθηγητών. Διατυπώθηκε όμως και η παράκληση το βιβλίο να κυκλοφορήσει και στην Ελλάδα και να εμπλουτίσει τις βιβλιοθήκες της με την πολύτιμη αυτή έρευνα και τις μαρτυρίες των ίδιων των γυναικών.

Euro Funeral Services

Προτεραιότητα μας
η προσωπική επαφή

ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΕΛΕΤΩΝ

Ο αξιοσέβαστος διευθυντής του Γραφείου Τελετών Euro Funeral Services, Κώστας Κωστακίδης, από το 2007 βρίσκεται δίπλα σας με σεβασμό και συνέπεια, βοηθώντας πολλές πενθούσες οικογένειες σε αυτές τις δύσκολες στιγμές. Διευθετεί την κάθε διαδικασία για την τέλεση της κηδείας του εκλιπόντος, με την αναγκαία συνέπεια και τον πρέποντα επαγγελματισμό.

Για οποιαδήποτε πληροφορία ή διευκρίνιση που μπορούμε να σας παρέχουμε, παρακαλούμε μην διστάσετε να έρθετε σε επικοινωνία με τον Κώστα 9759 9759.

Con Kostakidis
Manager

Euro Funeral Services - where the personal touch matters the most